



ת"פ 39793/10/16 - מדינת ישראל נגד ויקטור אתאל

בית משפט השלום באשקלון

05 אפריל 2017

ת"פ 39793-10-16 מדינת ישראל נ'

אתאל(עציר)

ת"פ 17815-10-14

ת"פ 36541-03-15

ת"פ 3114-11-13

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אבשלום מאושר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ויקטור אתאל (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הגר אלמגור וקסמן

הנאשם- הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד כץ

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 19.1.2017 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

אישום 1:

פריצה לרכב- עבירה בניגוד לסעיף 413 ו רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

אישום 2:

פריצה לרכב בכוונה לגנוב- עבירה בניגוד לסעיף 413 ו סיפא לחוק.

גניבה מרכב- עבירה בניגוד לסעיף 413 ד(א) לחוק.

עמוד 1



על פי האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, ביום 25.10.2016, בחצות הלילה לערך, בחניון רחוב הכישור באשקלון (להלן: החניון), התפרץ הנאשם לאוטובוס מ.ר. 8905433 (להלן: האוטובוס) שבבעלות חברת שמשון בע"מ (להלן: החברה) ובהחזקתו של מר צורי כחלון, בכך שפתח את הדלת ונכנס לתוך האוטובוס.

על פי האישום השני לכתב האישום המתוקן, במועד ובמעמד האמורים באישום הראשון, בחניון, התפרץ הנאשם לאוטובוס מ.ר. 8905533 (להלן: האוטובוס השני) שבבעלות החברה ובהחזקתו של אליהו אליגולשוילי, בכך שפתח את הדלת ונכנס לתוכו בכוונה לבצע גניבה.

במעמד זה, גנב הנאשם מתוך האוטובוס השני את מפתח תא המטען, בכך שנטל ונשא אותו ללא הסכמת הבעלים ובכוונה לשלול אותו ממנו שלילת קבע.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה והורשע וצירף את התיקים הבאים: ת"פ 17815-10-14, ת"פ 36541-03-15 ות"פ 3114-11-13, בהם הודה והורשע. באשר לטיעונים לעונש, אלו נותרו פתוחים.

להלן, פרטי התיקים המצורפים:

ת"פ 36541-03-15

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום, ובעבירות כדלקמן:

פריצה לבניין שאינו דירה- עבירה בניגוד לסעיף 407 (א) לחוק.

גניבה- עבירה בניגוד לסעיף 384 לחוק.

על פי כתב האישום, ביום 28.2.2015, בשעה 09:15 לערך, התפרץ הנאשם למחסן שבקריית הממשלה באשקלון (להלן: המחסן), בכך שפתח את דלת הכניסה החיצונית של המחסן בדרך שאינה ידועה למאשימה, שבר את דלת העץ הפנימית ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה.

מיד ובסמוך, גנב הנאשם מקדחה כתומה, חומר ניקוי, ארגז המכיל 12 מארזים שבכל אחד מהם שלושה סבוני אסלה, מברשת כחולה עם מגש לצבע, ספוגיות סקוץ' ברייט וסבון כלים, וזאת במרמה, ללא תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו.

ת"פ 17815-10-14

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירה כדלקמן:



היזק לרכוש במזיד - עבירה בניגוד לסעיף 452 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 4.10.2014, בשעה 12:00 לערך, הרס הנאשם נכס במזיד ושלא כדין נכס, בכך שחתך צינורות נחושת של מנועי קירור במפעל פר בקר באזור התעשייה הצפוני באשקלון, שבבעלותו של מר משה כהן.

ת"פ 3114-11-13

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירה כדלקמן:

הטרדה באמצעות מתקן בזק - עבירה בניגוד לסעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.

איומים (2 עבירות) - עבירות בניגוד לסעיף 192 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם והגב' זינאידה כץ (להלן: המתלוננת) היו בקשר זוגי במשך תקופה קצרה של כשבוע ימים טרם האירוע המפורט בכתב האישום.

לאחר שהמתלוננת הודיעה לנאשם שאינה מעוניינת בקשר זוגי כלשהו עמו, ביצע הנאשם את המעשים הבאים:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כשלושה שבועות עובר ליום 21.4.2013 או במועד סמוך, במהלך שיחת טלפונית, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו לה **"חכי אני אתפוס אותך אני אשפוך עליך חומצה ואחתוך אותך עם סכין"**, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

בנוסף, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך במהלך שלושת החודשים שעובר ליום 21.4.2013 או במועד סמוך, הטריד הנאשם את המתלוננת שלא כדין באמצעות הטלפון, בכך שהתקשר למכשיר הטלפון הנייד שלה כ-30 פעמים ביום וכן שלח כ-30 הודעות בכתב.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, איים הנאשם על המתלוננת, באמצעות הודעות בכתב ששלח למכשיר הטלפון הנייד שלה, בפגיעה שלא כדין בגופה, בכותבו לה **"זינה מתה. ערבים מתו את איתם. בתורה מצווה להרוג אותך הולכת עם ערבים"**, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

ביום 21.4.2013, שעה 18:15 לערך, התקשר הנאשם למכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, ובמהלך שיחה עם חברתה של המתלוננת, גב' בת אל חייט (להלן: החברה) איים הנאשם על החברה בפגיעה שלא כדין ברכושה ועל המתלוננת באזני החברה בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, באומרו לחברה **"תגידי לה שאני אבוא אני אחתוך לה את הפנים. היא זונה היא שרמוטה אני יודע איפה את גרה אני אבוא בלילה אכבה לך את החשמל אני אטריד אתכם"**, וזאת בכוונה להפחיד או להקניט.

הנאשם יליד 1970 ומעין בגיליון הרישום הפלילי שלו (ת/1), עולה כי יש לחובתו עבר פלילי כבד מאוד מגיל צעיר בעבירות אלימות, לרבות שוד מזוין, רכוש, סמים, מעשה מגונה בפומבי ועוד, והוא ריצה בעבר, לא



אחת, עונשי מאסר.

בנוסף, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר הוטל עליו ביום 10.6.14 בת"פ שמספרו 42951-04-14 לבל יעבור עבירת גניבה במשך 3 שנים. כן תלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים בני 4 ו- 8 אשר הוטלו עליו ביום 29.10.15 בת"פ 5234-08-15 לבל יעבור עבירות רכוש מסוג עוון ופשע במשך 3 שנים.

טענות ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולמאסרים המותנים, לתסקיר שרות המבחן ולעובדה כי לא באו בהמלצה טיפולית בעניינו, ולערכים שנפגעו: פגיעה ברכושו של הציבור, בשלומה ובטחונה של המתלוננת.

לגישת המאשימה מתחם הענישה בעבירה של פריצה לרכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב נע בין 8 חודשים ל-12 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בעבירות מהסוג של היזק לרכוש נע בין מאסר מותנה למאסר שירות בעבודות שירות. מתחם הענישה בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה נע בין 8 חודשים ל-14 חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה בעבירות הטרדה ואיומים בנסיבות העניין נע בין 8 חודשים ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בנסיבות האמורות, עותרת ב"כ המאשימה להטלת מאסר בפועל ברף הנמוך, הפעלת המאסרים המותנים במצטבר, מאסר מותנה על עבירות רכוש ואלימות לרבות איומים וקנס.

הגישה פסיקה.

מנגד, טוען ב"כ הנאשם כי עבירת האיומים היא מלפני 4 שנים, הנאשם העדיף לנקות שולחן. מבלי להקל ראש בעבירות, לעניין הגניבה מאוטובוס, יש לקחת בחשבון שמדובר באוטובוס חונה שאין שם מטבע הדברים כסף. מדובר ברף הנמוך של העבירה. כמו כן הפנה לעבירה של היזק בזדון, מדובר בגניבת חוטים שאינם בשימוש ומדובר ברף הנמוך של העבירה. בעבירת הפריצה למחסן מדובר בגניבת פריטים כגון סבוני אסלה, מברשת. הנאשם ללא כתובת קבועה, התייתם מהוריו, עבר תאונת דרכים וכל קצבתו מופנית לתרופות. הפנה לתסקיר שרות המבחן ובנסיבות אלו סבור ב"כ הנאשם כי העבירות הן ברף הנמוך והמתחם לגישתו הוא עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. מבקש להדגיש כי הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי, בדיקת שתן בכלא יצאה נקיה, הנאשם הבין המסר, לעניין המאסרים המותנים מבקש להפעיל הרוב בחופף וחלקו הקטן במצטבר, כך שירצה המאסר עד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

הגיש פסיקה.

תסקיר שירות המבחן



ביום 3.4.17 הגיש שירות המבחן תסקיר בעניינו של הנאשם, במסגרתו פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, רווק בן 47 ואב לשני ילדים בגילאי 21-22 משתי מערכות יחסים שונות, עמם הוא לא בקשר ב- 7 השנים האחרונות, אשר עד למעצרו בתיק זה היה חסר כתובת מגורים קבועה, עבד במשרה חלקית במוסך וקיבל קצבת נכות.

הנאשם התייחס לשימושו בסמים מגיל צעיר ובאשר לעבירות שביצע, תיאר אותן בצמצום והמעט מחומרת מעשיו, תוך שהוא מוסר כי חלק מהעבירות בוצעו כשהוא תחת השפעת תרופות וסמים.

לדבריו, חלק מההתפרצויות בוצעו על רקע היותו דר רחוב, תוך כדי חיפוש אחר מקומות לינה, ולא היה בכוונתו לגנוב.

באשר לעבירת האיומים, מסר הנאשם כי מדובר באישה שפגש באקראי ועמה ניהל קשר אינטימי לתקופה קצרה וכי אינם מתגוררים תחת קורת גג אחת. לדבריו, הוא ביק שלהיפרד ממנה, אך היא התקשתה להשלים עם זה. הנאשם תפס את התנהגותה כבעייתית והתקשה לווסת את התנהגותו ואיים עליה, אך שלל כוונה לפגוע בה. שירות המבחן התרשם כי הסברו של הנאשם בנוגע להתנהגותו זו בעייתית וכי התנהגותו היתה פוגענית ואובססיבית.

לפי התסקיר, הנאשם מוכר לשירות המבחן מזה שנים רבות ובישיחה עמו מהעת האחרונה מסר כי מזה שנים רבות הוא מנהל אורח חיים שולי, כשהוא נעדר גורמי תמיכה בחייו. הנאשם מסר כי אינו צורך סמים מאז מעצרו, הביע תסכול מכך שאינו מצליח להתמודד עם קשייו ועייפות מהתנהלותו. כן מסר הנאשם לשירות המבחן כי בתחילת תקופת המעצר, על רקע תחושות אכזבה, עשה ניסיון אובדני, אך היום חל שיפור במצבו, במיוחד בשל כך שאינו משתמש בסמים. עוד לדבריו, בתום ההליך המשפטי הנוכחי הוא מתכוון לשוב ולהתגורר באשקלון.

שירות המבחן ציין כי מדיווח עו"ס המטפלת בעניינו בבית המעצר, הנאשם שוהה באגף טעוני הגנה ונמצא בקשר מעקבי ותמיכתי סביב קש"י הסתגלות למעצר ומשולב כיום בחינוך. בנוסף, בעקבות דיווחו אודות ניסיון אובדני שביצע מחוץ למסגרת השב"ס, הוא נמצא במעקב פסיכיאטרי ומטופל תרופתית. כן נמסר כי מסר בדיקת שתן אחת שיצאה שלילית מבחינת ממצאי סם וכי בשיחות עמו הוא מצליח להתייחס לבעייתיות במצבו.

שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות שולית וחזרה לשימוש בסמים בעתיד, שכן הנאשם מתקשה להתייחס לחומרת מצבו, יש לו עבר מכביד, שימוש בסמים והוא לא הצליח להסתייע בגורמי הטיפול לאורך השנים. שירות המבחן התרשם כי דבריו ביחס לשינוי ולעייפות מאורח חיים שולי הינם דברים כלליים וכי בעיתיו הנוכחית אין בכוונתו לערוך שינוי בדרך התנהלותו.

לאור האמור לעיל, העריך שירות המבחן כי אין מקום להמשך מעורבות שירות המבחן כגוף שיקומי ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

לעניין העונש, ציין שירות המבחן כי התרשם שבמסגרת מעצרו חל שינוי מסוים במצבו של הנאשם, הוא מצליח להתארגן ולתפקד ללא שימוש בסמים ולכן במידה ויוטל עליו עונש מאסר, מומלץ לאפשר לו, אם ירצה בכך, לפנות לטיפול



במסגרת שב"ס.

מתחם הענישה

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושת אלו: ראשית, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

באשר לעבירות הרכוש הקשורות ברכב שבתיק האב, הרי שמדובר בעבירות שפוגעות בציבור, ברכושו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו.

המחוקק הביע דעתו בדבר חומרת העבירות בקבעו כי דינו של מי שפורץ או מתפרץ לרכב בכוונה לבצע גניבה, מאסר שבע שנים, דינו של מי שגונב דבר מרכב, מאסר שלוש שנים ודינו של מי שפוגע במזיד ברכב, מאסר חמש שנים.

ואכן, בחינת מדיניות הענישה בעבירות רכוש הקשורות ברכב מגלה כי המגמה היא להטיל ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר, אם כי העבירות של פריצה לרכב הן בין העבירות הקלות יותר במגוון עבירות הרכוש הקשורות ברכב.

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חלקן כוללות גם גניבה מרכב:

כך, למשל, ברע"פ 4329/02 **כהן נ' מדינת ישראל** (4.6.02) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהורשע יחד עם אחר בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, גניבה מרכב, היזק בזדון לרכב והחזקת כלי פריצה ונידון בבית משפט השלום ל- 5 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין בהחלטתו כי העבירות חמורות והעונש אינו חמור כלל ועיקר. גם טענתו של הנאשם בדבר הפגיעה בכלל האחידות בענישה בשל כך שהושת על שותפו עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות נדחתה על ידי בית המשפט העליון בשל חוסר שיתוף הפעולה מצידו עם שירות המבחן.

ברע"פ 5313/12 **שווקי נ' מדינת ישראל** (11.7.12), אישר בית המשפט העליון החמרה בעונשו של נאשם צעיר, בעל עבר פלילי בעבירות רכוש, שהודה והורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב מ- 3 חודשי מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, וזאת למרות תסקיר חיובי. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המבקש מאוזן ואינו חורג מרף הענישה ההולם את המקרה, וכי גם לאחר ההחמרה בעונשו עדיין מדובר בעונש מאסר קצר.

ברע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל** (30.10.11), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע, פירוק



רכב וגניבה מרכב מ-6 חודשי מאסר על תנאי למאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים ויום. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על המבקש ראוי, וכי לגבי האפשרות לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות, אין למבקש אלא להלין על עצמו, שכן הוא לא התייצב לפגישה עם הממונה על עבודות השירות ללא כל הסבר המניח את הדעת.

ברע"פ 780/12 **זיתון נ' מדינת ישראל** (8.2.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהודה והורשע בעבירות של פריצה לרכב וגניבה ממנו וחבלה במזיד ברכב ונידון לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת שני מאסרים מותנים ובסה"כ ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל** (14.2.11) אישר בית המשפט העליון עונש של 9 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים, חלקו במצטבר, ובסה"כ 12 חודשי מאסר בפועל, על נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב והחזקת נכס החשוד כגנוב.

ברע"פ 7949/04 **קרמנצקי נ' מדינת ישראל** (27.12.04) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי כבד שהודה והורשע בעבירות של התפרצות לרכב במטרה לגנוב, גניבה מרכב, החזקת מכשירי פריצה והחזקת רכוש חשוד כגנוב ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל חרף נסיבותיו האישיות ולאחר שהוגש בעניינו תסקיר שלילי.

ברע"פ 402/01 **אבו גאנם נ' מדינת ישראל** (25.2.02) ביטל בית המשפט העליון את ההחמרה בעונשם של נאשמים צעירים ונעדרי עבר פלילי שהורשעו בעבירות של פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, ניסיון לגניבת רכב וגניבה מתוכו, והשית עליהם עונש של מאסר על תנאי ושל"צ במקום מאסר בפועל, כפי שפסק בית משפט השלום בעניינם.

באשר לת"פ 36541-03-15, העבירות בהן הורשע הנאשם פוגעות בערך המוגן של הגנה על הציבור ועל רכשו. על פי מדיניות הענישה הנהוגה, בעבירות של התפרצות לבניין בדרך כלל מוטלים עונשי מאסר בפועל, בהתאם לנסיבות המקרה, כמפורט להלן:

בע"פ (מחוזי חיפה) 37298-02-12 **מדינת ישראל נ' ברונפמן** (17.5.12) החמיר בית המשפט בעונשם של נאשמים שהורשעו בעבירת התפרצות לעסק, תוך התארגנות והצטיידות באביזרים מתוחכמים, ולמרות תסקירים חיוביים שהוגשו בעניינם של הנאשמים, דן אותם לעונשי מאסר בפועל שבין 9 ל-12 חודשים.

ברע"פ 6163/06 **אבו סבילה נ' מדינת ישראל** (20.8.06) אישר בית המשפט העליון החמרה בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של פריצה לחנות וגניבת מכשירי חשמל בשווי רב ונדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, למרות העדר עבר פלילי ותסקיר חיובי שהוגש בעניינו.

ברע"פ 8330/09 **גרמה נ' מדינת ישראל** (28.10.09) אישר בית המשפט העליון החמרה בעונשו של נאשם אשר



ביצע 3 עבירות של התפרצות לבניין והסגת גבול וגנב פריטים ספורים, ואשר נדון על ידי בית המשפט המחוזי ל- 20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ברע"פ (מחוזי באר-שבע) 6424/09 **זליקוב נ' מדינת ישראל** (23.12.09) אישר בית המשפט המחוזי עונש של 7 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי, כש- 10 חודשים ממנו במצטבר, על מי שפרץ למסעדה באשדוד, תוך שבירת דלת זכוכית בכוונה לבצע גניבה, אם כי ציין כי גזר הדין נוטה לחומרא.

ברע"פ 6981/09 **חנו נ' מדינת ישראל** (9.11.09) אישר בית המשפט העליון עונש של 12 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהתפרץ פעמיים לבית ספר וגנב חלקי מחשב, ואשר עזב את הקהילה הטיפולית אליה נשלח.

ברע"פ 7472/08 **ארביב נ' מדינת ישראל** (22.9.08) אישר בית המשפט העליון עונש של 6 חודשי מאסר והפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים בחופף, על נאשם שהתפרץ למתקן ביוב וניסה לגנוב גנרטור ולהעמיסו על משאית, וזאת למרות הסדר טיעון בו סוכם על הארכת המאסר המותנה והטלת של"צ בלבד.

ברע"פ 8184/11 **מרקוסיאנץ נ' מדינת ישראל** (7.11.11) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי שהקל בעונשו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של התפרצות לבנין ועבירת גניבה, לאחר שעבר הליך שיקומי וניתן בעניינו תסקיר חיובי, וגזר דינו ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

באשר לת"פ 3114-11-13, בע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 378, 373 נידון האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדן. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת..."

המחוקק הביע דעתו בדבר העונש הראוי לעבירת האיומים, בקבעו כי **"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדן בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים"**.

בעניינינו, איים הנאשם על המתלוננת והטרידה באמצעות הטלפון.

להלן, פסיקה המלמדת על רמת הענישה בעבירות אלו:



ברע"פ 7413/14 **דוד נ' מדינת ישראל** (17.11.14) נידון עניינו של נאשם צעיר, בעל הרשעה קודמת בשתי עבירות של דרישת רכוש ע"י אדם מזויין, בגינה היה תלוי נגדו מאסר מותנה בן 3 חודשים, שהודה והורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי חברתו לשעבר, אליה שלח 20 מסרונים, חלקם בעלי תוכן מאיים כלפיה וכלפי בני משפחתה, ואף התקשר אליה על מנת להשמיע באזניה דברים שיש בהם כדי להטריד או להרגיז. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם, נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך שהוא מפעיל במצטבר את המאסר המותנה בן ה-3 חודשים. בערעור, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה שנקבע ע"י בית משפט השלום הוא מתחם צודק ומוצדק, אך מיקומו של הנאשם בתוך המתחם, בכל הקשור לאופן הפעלת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, אינו מתחשב במידה הראויה בנסיבות לקולא שצוינו ע"י בא כוחו של הנאשם. על כן, הוחלט להפעיל את העונש המותנה בחופף לעונש שהוטל, כך שהנאשם ירצה 5 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המבקש, בהתאם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי, אינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה שנקבעה במקרים דומים.

ברע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם צעיר ללא עבר פלילי, שבאותה עת היה תלוי נגדו תיק פלילי של החזקת סכין, שהודה והורשע בעבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר (איים עליה כי יהרוג אותה) ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים ולענישה נלווית, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח של שירות המבחן. בית המשפט העליון קבע, כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ברע"פ 10797/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הושת על הנאשם עונש של שמונה עשר חודשי מאסר, מהם תשעה לריצוי בפועל והיתרה על תנאי, ובגין עבירת האיומים נידון לחמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. בנוסף, הפעיל בית המשפט בחופף עונש מאסר מותנה בן תשעה חודשים בגין עבירת אלימות קודמת. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 26073-12-12 **פלוטניקוב נ' מדינת ישראל** (5.3.13), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם הטריד את המתלוננת, רעייתו לשעבר, ונהג להתקשר אליה מהכלא וביקש לשוחח עמה בניגוד לרצונה. הנאשם התקשר למתלוננת ב-19 מועדים שונים, כאשר כל מועד כלל בין שיחה אחת ל-24 שיחות. לנאשם עבר פלילי. בית משפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל.

באשר לת"פ 17815-10-14, עבירת ההיזק לרכוש במזיד מגלמת בתוכה פגיעה בערך החברתי המוגן של הזכות לקניין. המדובר בעבירה שמצויה ברף הנמוך של העבירות הפליליות, אך הנזק שיכל להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם אינו פטוט.

להלן, פסקי דין לדוגמה, בהם נידונה עבירה זו:



בת"פ (ים) 1424/04 **בן יצחק נ' חיים** (13.1.15), נידון נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של היזק לרכוש במזיד, בכך שהצית ברגע של כעס ותסכול מזרון שהיה בתאו בבית מעצר על רקע ביטול ביקור בית, אך איש מהעצורים שהיו עמו לא היה בסכנת חיים. הנאשם נידון לעונש מבחן של 18 חודשים, במסגרתו ישולב בטיפול קבוצתי ובטיפול פרטני.

בת"פ (נצ') 3215/03 **מדינת ישראל נ' הראל** (7.1.04), נידון עניינו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של היזק בזדון בעקבות שבירת ציוד בקיוסק באמצעות שימוש באלה. באותו מקרה נידון הנאשם למאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 24 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות ו/או רכוש, לאחר שביהמ"ש יישב את המחלוקת בין ב"כ הצדדים אודות משכו של המאסר, התקופה בה יעמוד ואילו עבירות יפעילו עונש זה.

בת"פ (תל אביב) **מדינת ישראל נ' בוהדנה** (20.12.15), נידון עניינו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של היזק לרכוש במזיד בשל כך ששבר במכוון מראת צד של רכב שעמד בצומת וברח. הנאשם נידון למאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הנני קובע את מתחמי הענישה באופן הבא:

בת"פ 39793-10-16, **בשל רצף ההתפרצויות לשני האוטובוסים והגניבה מאחד מהם, מתחם הענישה ההולם את העבירות הינו בין מאסר על תנאי ושל"צ לבין 12 חודשי מאסר.**

בת"פ 36541-03-15, **בשל חומרת ההתפרצות למחסן בבניין קריית הממשלה והגניבה ממנו, מתחם הענישה ההולם את העבירות הינו בין 3 לבין 12 חודשי מאסר בפועל.**

בת"פ 17815-10-14, **בשל חומרת מעשה ההיזק, מתחם הענישה הינו בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר לבין מאסר קצר.**

בת"פ 3114-11-13, **בשל חומרת האיומים וההטרדה, מתחם הענישה הינו בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.**

בקביעת עונשו של הנאשם שלפניי, בגדרי המתחם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים-

לחומרה, יש לשקול את עברו הפלילי הכבד של הנאשם, אשר טעם טעמו של כלא ובכל זאת שב לסורו. כן יש לשקול את העובדה שהנאשם ביצע חלק מהעבירות כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה משמעותי ואת העובדה כי שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם אשר הובילה לחסכון בזמן שיפוטי ואת העובדה שהנאשם ערך צירוף תיקים, בתקווה כי בכך יסיים את עניינו ויציא לדרך חדשה.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:



1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים אשר הוטל על הנאשם ביום 10.6.14 בת"פ 42951-04-14 של בית משפט השלום בקרית גת, לריצוי במצטבר לגזר דין זה.

הנני מורה על הפעלת שני מאסרים על תנאי האחד בן 4 חודשים והשני בן 8 חודשים אשר הוטלו על הנאשם ביום 29.10.15 בת"פ 5234-08-15 של בית משפט השלום באשקלון, כך שיחפפו אחד לשני ו ירוצה בחופף לגזר דין זה.

סך הכל ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בכלל התיקים שבכותרת.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

4. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך ₪ 1,500 שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע, למשך 2 שנים מיום שחרורו.

לא יחתום, ייאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 11



צו

באם קיים הפקדון בתיק מ"ת 17833-10-14 יועבר לידי ב"כ הנאשם, וזאת בהעדר מניעה חוקית לכך.

מורה על השמדת מפוח חשמלי וצרור מפתחות עם מחזיק מפתחות.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז,
05/04/2017 במעמד הנוכחים.
אבשלום מאושר , שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידיאלינורגנות